

tror, at Sagen er saa vigtig, at den bør underkastes en almindelig Overvejelse, ogsaa af international Natur, førend vort Land heroppe i det nordlige Mellemeuropa stiller sig som Foregangsland i Retning af saadanne Regler for Kvinders Deltagelse i det politiske Liv.«

Glædeligt er det at læse

Konseilspræsidentens Svar

herpaa: »— — Det ærede Medlem gav 'saa endvidere en ret trist Skildring af, hvad der vilde resultere af Kvindernes politiske Valgret. Det ærede Medlem mente jo, at Kvinderne var bløde som Voks, de var politisk umodne og uforstaaende Væsener, de vilde blive som Voks i de drevne Agitatorers Hænder. Det ærede Medlem regner sig altsaa ikke til de drevne Agitatorer, kan jeg tænke. (Ellinger: Vil den ærede Konseilspræsident ikke citere mig rigtigt?). Jeg ved ikke rettere, end at det ærede Medlem brugte de Udtryk, i alt Fald vidnede det ærede Medlems Udtalelser ikke om, at han havde nogen Tillid til Kvindernes Deltagelse i det politiske Liv. Herom vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger.

Der er fra anden Side fremkommet Beklagelse over, at Kvinderne har faaet kommunal Valgret, og man har ment, at den kommunale Valglov, der blev givet for nogle Aar siden, hvorved ogsaa Kvinder fik Delagtighed baade i Valgret og Valgbarhed, var et noget uheldigt Resultat. Min Erfaring gaar i stik modsat Retning, jeg tror, det var en fortrinlig Foranstaltning, vi kom til, da vi ved den kommunale Valglov gav Kvinderne kommunal Valgret, og det er min Overbevisning, at Udfaldet af Valgene i de forskellige Kommuner var blevet et andet, dersom ikke Kvinderne havde faaet Delagtighed i den kommunale Valgret. Og hvad nu angaar den politiske Valgret, saa er det min Opfattelse, min Overbevisning, at et Samfunds Udvikling falder naturligst, naar baade Mænd og Kvinder i Fællesskab arbejder for de samme Interesser. Tager vi nu de store Samfundsspørgsmaal, som interesserer os Mænd, tager vi f. Eks. Spørgsmaalet om vore kirkelige Forhold, maa jeg spørge: Har Kvinderne da ikke samme Interesse, ja maaske tidt en større og varmere Interesse for de kirkelige Forhold og Anliggender end Mændene? Kvinderne staar sandelig ikke tilbage i saa Henseende. Ta-

ger vi Spørgsmaalet om Ordningen af vort Skolevæsen, er der da nogen i Samfundet, hvem det maa ligge varmere paa Sinde end Kvinderne, end Mødrene til de Børn, som skal undervises? Er der nogen, som har varmere og større Interesse i, hvorledes Børnene undervises, behandles og opdrages end Kvinderne? Tager vi Spørgsmaalet om Fattigvæsenets Ordning, har Kvinderne da ikke lige saa varmt et Hjerte og maaske et bedre Greb end Mændene paa at være noget for Smaafolk i Kommunerne, og skulde de ikke have Interesse for at deltage i Ordningen af dette store sociale Spørgsmaal ved at være med i Forhandlingerne og Afgørelserne ogsaa i Folketinget? Og tager vi Spørgsmaalet om Retsordningen, er det da ikke saa ganske naturligt, at Kvinder og Mænd har lige Interesse i, hvorledes Samfundets Retsorden er indrettet? Og saaledes paa alle Felter. Der kunde maaske siges paa det militære undtagen, men dertil vil jeg sige, at er der nogen, som har Interesse i, hvorledes Landets Sønner bliver behandlere, er det sandelig Moderen i lige saa høj Grad som Faderen. Der er derfor næppe ét Samfundsanliggende, hvor ikke Kvinderne har samme Interesse som Mændene, og for mange Forhold har Kvinderne maaske en varmere Interesse end Mændene. Jeg tror derfor, at det er en heldig Ordning baade af Kommunens og Statens Styrelse, at Hjemmene, det vil sige Kvinder og Mænd i Fællesskab, arbejder for de samme Interesser, og naar vi ved Valgkredsloven gennemfører

Afstemning i Kommuner,

vil det — derom er jeg overbevist — være let for Kvinderne at udøve deres Valgret, idet de da ikke, som man nu ofte maa, i den Anledning skal rejse mange Mil.

Naar man nu har henvist til, at Deltagelsen i de kommunale Valg for Kvindernes Vedkommende ikke var saa stærk, som ønskeligt var, vil jeg spørge: Hvorledes var Mændenes Deltagelse ved kommunale Valg og Rigsdagsvalg i tidligere Tid? — — Medens det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) mente, at vort Folks Udvikling vilde komme ind i et meget uheldigt Spor, om man vedtog det Forslag, som her er under Debat, har jeg en noget anden Opfattelse. Hvis det virkelig var Tilfældet, hvad det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, mente, at den politiske Udvikling og den politiske Modenhed end-